

L'avaluació de la recerca en Humanitats i Ciències Socials

XIè Taller de Reflexió i Debat d'AQU Catalunya amb les Universitats Catalanes

Universitat de Barcelona, 28 i 29 de gener de 2010

1. Quins són els principals problemes en l'avaluació de la recerca en Humanitats i Ciències Socials?

- a. El paper diferent dels llibres o els articles en les Humanitats i les Ciències Socials
- b. Diferència entre les àrees de coneixement que s'ocupen de temàtiques universals i les àrees amb un objecte d'estudi delimitat territorialment

Un tema de debat s'ha centrat en si la valoració de les Ciències Humanes i Socials s'ha de fer amb els mateixos paràmetres que la investigació en Ciència o si hauríem de reclamar que l'especificitat de l'Humanisme i de les Ciències Socials sigui mesurada amb unes pautes pròpies.

S'han argumentat les dues postures i finalment l'acord a què s'ha arribat i en què hi ha consens és el següent: **l'aplicació mimètica dels criteris de l'avaluació en Ciències genera grans disfuncions en el camp de les Humanitats.**

No hi ha discrepàncies en un altre punt, que es consensua de la manera següent: **els llibres, les monografies, els capítols de llibre i les actes de congressos han de ser valorats en funció dels diversos camps i seguint criteris de qualitat.**

Hi ha, però, discrepàncies sobre el fet de si un llibre val més que un article, sobre els llibres pagats, sobre els llibres editats pels serveis de publicacions de les mateixes universitats i sobre els criteris de selecció dels llibres, entre d'altres qüestions.

4. Avaluació a través de referents *versus* avaluació directa de les contribucions. Poden ser complementàries?

En relació amb aquest tema, tot i algunes discrepàncies, hi ha consens en la idea de complementarietat entre els dos procediments, atenent tant els costos econòmics com, en algunes matèries, la dificultat de trobar avaluadors. L'avaluació directa no ha de ser de caràcter general, sinó que s'ha d'aplicar només en casos de dubte. D'aquesta manera es poden introduir en les avaluacions directes mecanismes correctors, com el d'una autoavaluació de la persona que es presenta i que en singularitzi algunes publicacions; només aquestes seran objecte d'anàlisi per experts tenint en compte els treballs publicats i no simplement els índexs o les mesures indirectes d'impacte.

L'avaluació de la recerca en Humanitats i Ciències Socials

XIè Taller de Reflexió i Debat d'AQU Catalunya amb les Universitats Catalanes

Universitat de Barcelona, 28 i 29 de gener de 2010

8. Investigació i transferència de coneixement en les Humanitats i les Ciències Socials. Problemàtiques i potencialitats

La qüestió principal és que no hi ha criteris clars sobre què s'entén per transferència en el camp de les Ciències Socials i les Humanitats. Cal, doncs, definir en primer lloc el concepte i evitar que es produeixin disfuncions o penalitzacions. Per exemple, quant als llibres de divulgació, hi ha qui els considera fruit d'una recerca i qui els considera més aviat una transferència. També hi ha qui considera que la transferència només és aplicable a les Ciències i que en el camp de les Ciències Socials i les Humanitats no es produeix.

Un altre exemple: l'elaboració de bases de dades o de llibres de text, de nivell universitari o d'ensenyament secundari, ha de tenir la consideració que li pertoca i no quedar exclosa simplement perquè no se sap on ubicar-la.